نَعْتِ شریفِ طریقتِ مَوْلَوِیَّ

یا حَبیبُ اللّٰه رسولِ خالقِ یکتا تؤی بر گُزینِ ذو الْجلالِ پاک و بی همتا تؤی

نازنینِ حضرتِ حقّ ، صدْرِ بدْرِ کإِنات نورِ چشمِ انبْیا ، چشمِ چراغِ ما تؤی

در شبِ مِعْراج بوده جِبرإِیل اندر رِکاب پا نهاده بر سرِ نُهْ گُنبدِ خضْرا تؤی

یا رسولُ اللّٰه تو دانی اُمّتانَت عاجِزنْد رهْ نُمایِ عاجِزانِ بی سر و بی پا تؤی

سرْوِ بوستانِ رِسالت ، نَوْ بهارِ مَعْرِفت گُلْبُنِ باغِ شریْعَت ، بُلْبُلِ بالا تؤی

شمسِ تبریزی که دارد نَعْتِ پَیْغمْبر زِبَر مُصْطفیٰ و مُجْتبیٰ آن سَیِّدِ اَعْلیٰ تؤی

* *

یا حضرتِ مولانا ، حقّ ْدوست

سُلطانیم

یا مولانا ، حقّ ْدوست ، سُلطانیم

دوست

یا مولانا ، حقّ ْدوست ، سُلطانیم

مَحْبوبِ من ، دوست ، دوست

حقّ ْدوست ، دوست ، دوست ، سُلطانیم

یا وَلِیُّ اللّٰه ، دوست ، هِی

یا طَبیبُ الْقُلوب ، یا وَلِیُّ اللّٰه ، دوست ، دوست